

ningsmæssig Orden og Selskabets Besta-
tenhed passende Beløb for Amortisation af
Kapitalen selv om saadan Amortisation ikke
er opført i Regnskabet. Udenlandste Sels-
skaber ere kun skattepligtige af den Skatte-
indtægt de have her i Landet.

Den Kommune, hvor Hovedkontoret
findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde,
betragtes som Opholdskommune. For saa
vidt et Selskab har en under særskilt Besty-
relse staaende Forretningsafdeling (Filtal) i
en anden Kommune, betragtes denne Kom-
mune som Opholdskommune for Filtalen.
I Tvivlstilfælde afgøres det endeligt af
Indenrigsministeren, hvilken Kommune der
er at betragte som Opholdskommune.

De i §§ 3—5 indeholdte Bestemmelser
komme ogsaa til Anvendelse paa de her om-
handlede Selskaber.

§ 7. Naar nogen, hvem der efter den gæl-
dende Lovgivning ikke paahviler personlig
Kommuneskat til nogen Kommune her i
Landet, og som ikke heller er skattepligtig i
Medfør af § 6, i en Kommune driver bunden
Næring eller søger stadigt Erhverv ved at
drive Væksler- eller Bankforretninger, Spe-
dition, Assuranceforretninger mod Præmie
eller Assuranceagentur, eller opbeholder Ti-
ender eller faste Afgifter, eller ejer eller er
beneficeret med Stove, Stenbrud, Kalkbrud,
Søer eller Torvemøser, der ere Genstand
for industriel Drift, eller ejer eller er
beneficeret med andre faste Ejendomme, der ikke
maa betragtes som blot Tilbehør til en anden
Ejendom eller som nødvendig Betingelse for
anden Bedrift, er paagældende skattepligtig
til Kommunen med 2 pCt. af det i det sidste
Regnskabsaar eller Kalenderaar af Erhvervet
eller Besiddelsen indvundne Nettoudbytte.

Besiddere af Len, Stamhuse, Fideikom-
misgodser betragtes som Ejere af disse med
Hensyn til den kommunale Skattepligt.

§ 8. Civillisten er fritagen for at betale
Stat i Genhold til Bestemmelserne i de
tvende foregaaende Paragraffer.

For saa vidt Staten i en Kommune
ejer fast Ejendom af den i § 7 omhandlede
Art, afskortes i Skattebeløbet de Fordele, Kom-
munen paa Grund af den hidtidige Skatte-
frihed for Statens Ejendomme har oppe-
baaret gennem Deputater, Legater eller lig-
nende Bidrag.

§ 9. De Kommuner, der i Genhold til §§ 6 og
7 tilkommende Skattebidrag ansættes

Landkommunerne af Sogneraadene og i de
øvrige Kommuner af Vigningskommissionerne
inden Udgangen af Marts Maaned, efter at
de skattepligtige have været opfordrede til
at meddele de til Skatteansættelsen fornødne
Oplysninger. Om Udsaldet af Ansættelsen
meddeles der uopholdelig Underretning til
de skattepligtige med Tilfendegivende, at de,
hvis de ere misfornøjede med Ansættelsen,
isærest mulig og senest inden Udgangen af
April Maaned maa gøre denne til Genstand
for Paaanke efter de almindelige Regler.
Den, der ikke anser sig for skattepligtig, kan
bringe Spørgsmaalet herom under Dom-
stolens Afgørelse.

Skattebidraget optrædes i det efter den
endelige Skatteansættelse følgende Fjerding-
aar. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen
af den derpaa følgende Maaned, bliver efter
lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved
Udpantning.

For Udenlandtes og udenlandste Sels-
kabers Bedkommende ere deres befuldmæg-
tede her i Landet medansvarlige for Skatten.

§ 10. I Kommuner med over 10,000 Ind-
byggere kan Kommunalbestyrelsen med In-
denrigsministerens Samtykke fordele Vigningskommissionens Virksomhed i Analogi
med Reglerne for København i Lov af
1ste April 1887.

§ 11. Sogneraadet kan for 3 Aar ad Gangen
bestemme Forholdskallet mellem Vigningen
i Kommunen henholdsvis paa Hartkorn og
paa Formue og Værlighed. Dog kan Vigningen
paa Formue og Værlighed ikke uden
Amtsraadets Samtykke overstige Halvdelen
af det hele Vigningsbeløb.

§ 12. Denne Lov, der ikke gælder for Fær-
verne, træder i Kraft den 1ste Oktober 1892;
dog skal Indenrigsministeren være bemyn-
diget til at fastsætte, at de i §§ 3—5 inde-
holdte Bestemmelser, for saa vidt angaar
Forholdet mellem København og Frederiks-
berg Kommuner, først skulle træde i Kraft
til et senere Tidspunkt, dog ikke senere end
den 1ste Januar 1896.